

Program: Odkrywam – doświadczam – tworzę – program dla Edukacji wczesnoszkolnej

Autor: Marzena Kędra

Temat: W Ortograficznej Krainie

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI DZIECKA:

1. Zadanie: *Rozmowa w kręgu: Dlaczego nie pamiętamy pisowni wyrazów? Czy dorosłym też się to zdarza? Co trzeba zrobić, żeby to zmienić? Nauczyciel ustala z dziećmi, co to znaczy czujność i odpowiedzialność ortograficzna. Uczniowie wspólnie zapisują definicję na arkuszach, po czym zawieszają je w klasie.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia z afazją poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi ustnej, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, umożliwienie uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.
 - Uczniowi z dysfunkcją wzroku należy zapewnić miejsce w klasie z właściwym oświetleniem i widocznością podczas pracy z materiałami wizualizacyjnymi – arkuszami.
2. Zadanie: *Nauczyciel przygotowuje kartki z nazwami miejscowości, dostosowane do rzeczywistej trasy, jaką dzieci podróżowałyby ze swojej miejscowości. Pokazuje dzieciom obraz i zachęca je do opowiadania o nim. Wyłącza prezentację obrazu – zadaniem dzieci jest zapisanie wyrazów o trudnej pisowni. Po odczytaniu i sprawdzeniu ćwiczenia następuje omówienie błędów i przypomnienie zasad pisowni.*

WSKAZANIA:

- Uczniowi z dysfunkcją wzroku należy przygotować pomoce dydaktyczne – kartki z nazwami miejscowości, które będą dla niego czytelne. Trzeba także zapewnić mu miejsce w klasie umożliwiające właściwą widoczność podczas prezentacji obrazu.
- W czasie wypowiedzi ustnych należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi ustnej, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w trakcie wypowiedzi, umożliwienie uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

1. Realizacja zadania: *Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki z ortogramami wyrazów o trudnej pisowni. Oznacza w klasie cztery kąty ortograficzne: kąt 1. – rz; kąt 2. – ó; kąt 3. – h; kąt 4. – ż. Na znak dany przez nauczyciela dzieci biegną do miejsca odpowiadającego*

rozszyfrowanemu ortogramemowi. Zabawę warto powtórzyć, zmieniając dzieciom ortogramy.

WSKAZANIA:

- Należy dostosować realizację ćwiczenia do możliwości ucznia z dysfunkcją ruchu, np. zorganizować pomoc koleżeńską podczas wykonywania zadania.
2. Realizacja zadania: *Praca w grupach – wyprawa do Ortograficznej Krainy. Pomocnikiem podczas wyprawy będzie słownik ortograficzny. Żeby z niego korzystać, dzieci powinny dobrze znać kolejność liter alfabetu. Dzieci ćwiczą tę umiejętność, uzupełniając pierwsze litery w dowolnym tekście, który wcześniej przygotował nauczyciel. Po uzupełnieniu tekstu odczytują je.*

Realizacja zadania: *Praca w grupach. Nauczyciel przekazuje dzieciom: kartki papieru ksero, kredki, mazaki. Zadaniem dzieci będzie zaproponowanie zabawy ortograficznej z wyrazami o trudnej pisowni, które poznały podczas zajęć. Po zakończeniu pracy dzieci sprawdzają pisownię wyrazów i wymieniają się w grupach kartkami.*

WSKAZANIA:

- Dzieląc zespół klasowy, nauczyciel powinien uwzględnić czynniki warunkujące właściwy dobór grup – uwzględniający integrację uczniów ze zróżnicowanym potencjałem intelektualnym i społecznym oraz realizowanie wspólnych celów. Należy także zadbać o właściwą atmosferę pracy w grupach – atmosferę wsparcia sprzyjającą pokonywaniu nieśmiałości i wspólnemu dochodzeniu do wiedzy.
- Proponowana forma pracy szczególnie sprzyja aktywizacji ucznia niedostosowanego społecznie lub zagrożonego niedostosowaniem społecznym.
- Ucznia zdolnego można zaangażować do pomocy koleżeńskej poprzez udział w *peer learningu* lub zaktywizować, powierzając mu rolę lidera grupy.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

WSKAZANIA:

- Podczas dyskusji klasowej oraz działań grupowych należy motywować uczniów ze SPE do aktywności, stosując metody problemowe rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, zachęcać do kontaktów i współdziałania w przydzielonym zespole.
- W sposobie oceniania trzeba uwzględnić fakt, że ocena pełni funkcję motywującą do pracy i wysiłku związanego ze zdobywaniem nowych wiadomości i umiejętności oraz zachęca do podejmowania kolejnych wyzwań.
- Przy ocenie ucznia ze SPE ważne jest, aby zapewnić mu przestrzeń na popełnianie błędów oraz zarezerwować czas w trakcie lekcji na omówienie i skorygowanie błędów, a także uwzględnić wysiłek włożony przez ucznia, a nie wyłącznie efekty pracy.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności udzielić mu dodatkowych wyjaśnień i sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń oraz wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji.
- Zalecane jest udzielanie dodatkowych wyjaśnień oraz naprowadzanie pomocniczymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z uczniami z zaburzeniami ekspresji językowej.